

Groen aan Het IJnd

Het IJplein in Amsterdam-Noord (het eerste stedenbouwkundig plan van Rem Koolhaas, OMA) is één van de meest bijzondere buurten uit de jaren tachtig. De buurt is rijk aan verschillende typen openbare ruimtes en heeft een groot scala aan diverse woningtypologieën. De unieke stadswijk richt zich op de kwaliteit van het landschap en de tussenruimten. Het is een doorwaabare wijk met continue zichtlijnen op het IJ. Nu ruim dertig jaar later is de plek, door verschillende ontwikkelingen aan de noord kant van de rivier, toe aan vernieuwing. De indeling van het oorspronkelijke plan is volledig georiënteerd op het IJ, alleen wordt er door het vele asfalt en betontegels een harde scheiding ervaren. Hierdoor wordt de relatie met het water niet beleefd. Om de structuur van het stedenbouwkundig plan te behouden zal er geen bestaande bebouwing worden gesloopt maar nieuwe bebouwing aan het plan worden toegevoegd. De kopgevels in het huidige plan zijn gesloten en maken de kade onaantrekkelijk. De toegevoegde bebouwing aan de koppen zorgen voor een passende beëindiging in de reeks bestaande bouwblokken. De nieuwe bebouwing sluit goed aan op de kade, die ingericht wordt als een groene oever waarbij er een sterke relatie voelbaar is met het IJ. Deze oever fungeert als groene as en verbindt de rest van de oevers aan de noord kant van het IJ met elkaar. In het nieuwe plan zijn verschillende aantrekkelijke routes vanuit de achterliggende wijk versterkt. Dit zorgt voor verbinding met de wijk en het water. Door deze ingrepen wordt er een nieuwe tijdslaag aan het plan gemonteerd, waardoor het oorspronkelijke plan van Rem Koolhaas weer een nieuwe betekenis zal gaan krijgen en het IJplein weer een waardevolle plek in Amsterdam zal worden.

